گزارش راهبردی- تحلیلی

آیات ایستادگی؛

۶۳ فرمان الهی، ۱۳۰ آیه نور در نبرد با صهیونیسم

گزارش راهبردی- تحلیلی

- عنوان فرعی:
- شورای پژوهش:
- تهیه کننده:
- تاریخ تهیه و انتشار: شهریور ماه ۱۴۰۴
- آدرس: خیابان فاطمی، کوچه ششم (شیخلر)، پلاک ۱۴۲
- ناشر: شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی
- شناسه سند:
- شماره تماس: ۰۲۱-۸۴۰۳۸۰۰۰
- پست الکترونیکی: fajr@ccoip. ir
- پایگاه اینترنتی: www. ccoip. ir

فهرست مطالب

مقدمه:..... ۵

۱) حقایق جنایات و شکست های دشمن را «کتمان» نکنید..... ۶

۲) باید «ظلم» را «فریاد» زد:..... ۶

۳) نبرد برای بازپس گیریِ سرزمین غصب شده، نبردی مقدس است:..... ۶

۴) دشمن را از سرزمین تان بیرون کنید: ۷

۵) اگر دشمن به سرزمین تان دست درازی کرد، دستش را قطع کنید:..... ۷

۶) به زودی مالک خانه ها و سرزمین غصبی شان می شوید: ۷

۷) «واقعیات امیدبخش» را ببینید و بازگو کنید: ۷

۸) تجربیات امیدبخش گذشته را یادآوری کنید: ۸

۹) دشمنان، بر مردم بی بصیرت و کم عقل به راحتی مسلط می شوند:..... ۸

۱۰) دشمنان هیچ وقت نمی توانند خدا را ناتوان و عاجز کنند: ۹

۱۱) با شهادت انسانهای بزرگ، سست نشوید: ۹

۱۲) خدا افرادی بهتر از شهداء را جایگزین خواهد کرد:..... ۹

۱۳) مقام بلند شهداء و مجاهدان نزد خداوند:..... ۹

۱۴) شهداء از بهشت هم به ما آرامش و امید می دهند:..... ۱۰

۱۵) در جنگ و جهاد، جوهره و باطن انسانها معلوم می شود:..... ۱۰

۱۶) جولان چند روزه باطل، بخشی از طرّاحی و مکر خداوند است؛ نباید ناامید شد: ۱۱

۱۷) باطل، «ناگهان» نابود می شود: ۱۲

۱۸) نمی شود هم با «خدا» باشید و هم با «دشمنان خدا»:..... ۱۲

۱۹) «تبعیت از دشمن» موجب «پسرفت» شماست نه «پیشرفت»: ۱۳

۲۰) با دشمنان خدا و خودتان، «همراز» نشوید: ۱۳
۲۱) در کارهایتان به دشمنان تکیه نکنید: ۱۳
۲۲) بخاطر شکر نعمت های خدا، هیچگاه به دشمنان خدا کمک نکنید: ۱۳
۲۳) ولایت و آقاییِ دشمنان تان را نپذیرید: ۱۳
۲۴) نتیجه تلخ سازش: ۱۴
۲۵) «سازش با دشمن خدا در جنگ»، نتیجه «نافرمانی خدا در زندگی»: ۱۵
۲۶) بهانه های دروغ سازشکاران برای فرار از جنگ: ۱۵
۲۷) بعد از جنگ، منتظر طعنه ها و زبان تیز سازشکاران باشید: ۱۵
۲۸) مرگ بر سازشکاران: ۱۶
۲۹) بیمار روحی اند که در دوستی با دشمن شتاب می کنند: ۱۶
۳۰) از دشمنان خدا اظهار نفرت کنید: ۱۶
۳۱) اگر بایستید، خدا اضطراب و ترستان را برطرف می کند: ۱۷
۳۲) اگر بایستید، نعمت ها بر شما سرازیر می شود: ۱۷
۳۳) اگر بایستید، پیروزید: ۱۸
۳۴) در برابر دشمن محکم «بایستید» و اظهار «ضعف» و «تسلیم» نکنید: ۱۸
۳۵) اگر دشمنان به شما حمله کردند، مقابله به مثل کنید: ۱۹
۳۶) جنگ، خوبی هایی هم دارد که در آینده معلوم می شود: ۲۰
۳۷) بخاطر زنان و کودکان بی پناه و مظلوم، باید جنگید: ۲۰
۳۸) با دوستان شیطان بجنگید: ۲۰
۳۹) بجنگید و از سرزنش هیچ کس نترسید: ۲۰
۴۰) دشمن، جز به تسلیم کامل شما راضی نمی شود: ۲۱
۴۱) اگر با دشمنان نجنگید و اگر بر شما مسلط شوند، «دین» و «دنیای» شما را نابود خواهند کرد: ۲۱

۴۲) عاقبت دوستی با دشمن: ۲۱
۴۳) نباید به دشمنان اجازه نفوذ و تسلط دهید: ۲۱
۴۴) همیشه آماده باشید تا غافلگیر نشوید: ۲۲
۴۵) هرچه قوی تر باشید، بازدارندگی تان بیشتر است: ۲۲
۴۶) در طول تاریخ، گروههای کوچکی بودند که با اراده خدا بر گروههای بزرگی پیروز شدند: ۲۲
۴۷) خدا سپاه حق را در چشم دشمنان دو برابر نشان داد: ۲۲
۴۸) به وعده های دشمن، هیچ وقت اعتماد نکنید: ۲۳
۴۹) خدا هم به دشمنانش نیرنگ می زند: ۲۳
۵۰) روی کمک های خدا خیلی حساب کنید: ۲۴
۵۱) وقتی کار گره می خورد و از همه جا ناامید می شوید، کمک خدا فرامی رسد: ۲۴
۵۲) خدا آتش جنگی که یهودیان به راه بیندازند را خاموش می کند: ۲۵
۵۳) اگر با شما روبرو شوند، پا به فرار می گذارند: ۲۵
۵۴) از جایی که فکرش را نمی کنند می خورند: ۲۵
۵۵) خدا به دلشان ترس می اندازد: ۲۵
۵۶) خودتان را دست کم نگیرید: ۲۶
۵۷) پایان جنگ، دنیای بدون اسرائیل و ظهور منجی: ۲۶
۵۸) سستی، نزاع و نافرمانی کنید، شکستتان قطعی است: ۲۷
۵۹) دوگانگی و تفرقه در برابر دشمن، یعنی شکست قطعی: ۲۷
۶۰) اگر جهاد نظامی نمی توانید، جهاد مالی کنید: ۲۸
۶۱) در نبرد، از «دعا» غافل نشوید: ۲۸
۶۲) ممکن است هدفشان از پیشنهاد صلح، فریب باشد: ۲۸
۶۳) آنان به هیچ قرارداد و پیمانی پایبند نیستند: ۲۸

چکیده مدیریتی

گزارش حاضر پاسخی راهبردی و قرآنی به شرایط جدید جبهه‌ی مقاومت پس از عملیات طوفان الاقصی و تهاجم گسترده‌ی رژیم صهیونیستی به غزه است. این مجموعه با هدف تبیین نقشه‌ی الهی در مواجهه با اشغالگران، ۶۳ توصیه‌ی بنیادین قرآن کریم را گردآوری کرده و به‌عنوان یک بسته‌ی محتوایی منسجم، خطوط کلان مبارزه‌ی امت اسلامی را ترسیم می‌نماید.

اولاً، این توصیه‌ها با تمرکز بر دو محور اصلی افشای حقیقت دشمن و بشارت به وعده‌ی نصرت الهی طراحی شده‌اند. آیات قرآن بر لزوم کتمان نکردن جنایات دشمن، فریاد علیه ظلم، نفی سازش، و تقویت روحیه‌ی جهادی تأکید می‌کنند.

ثانیاً، بخش مهمی از این مجموعه به راهبردهای مقاومت اختصاص دارد: ایستادگی در میدان نبرد، آمادگی دائمی، مقابله‌به‌مثل، بازدارندگی، جهاد مالی و معنوی، و نیز حفظ وحدت در برابر دشمن. این توصیه‌ها پیام روشنی دارند: مقاومت تنها گزینه‌ی امت اسلامی است و سازش، چیزی جز ذلت و نابودی به‌همراه ندارد.

ثالثاً، محتوای گردآوری‌شده با تکیه بر سنت‌های قطعی الهی، امید به پیروزی را تقویت می‌کند. آیات الهی به صراحت از جایگاه بلند شهیدان، شکست حتمی دشمن، فروپاشی باطل و تحقق آینده‌ی بدون اسرائیل سخن می‌گویند؛ آینده‌ای که ظهور منجی موعود را نوید می‌دهد.

بدین‌ترتیب، این مجموعه یک نقشه‌ی راه قرآنی برای مدیریت جبهه‌ی مقاومت و الهام‌بخشی به ملت‌های مسلمان است. بازخوانی این توصیه‌ها، می‌تواند به‌عنوان سندی راهبردی در اختیار نخبگان فکری، فعالان رسانه‌ای، مبلغان دینی و فرماندهان میدانی قرار گیرد تا مبارزه‌ی امت اسلامی علیه صهیونیسم و حامیان استکباری آن، با صلابت، انسجام و امید بیشتری ادامه یابد.

مقدمه:

تهاجم همه‌جانبه و ددمنشانه‌ی رژیم صهیونیستی به باریکه‌ی مظلوم غزه پس از عملیات تاریخی و کوبنده‌ی طوفان الاقصی در هفتم اکتبر، بار دیگر ماهیت سبعانه‌ی جبهه‌ی استکبار و حامیان غربی ـ آمریکایی آن را برملا ساخت. این نبرد سرنوشت‌ساز، فراتر از یک منازعه‌ی منطقه‌ای، رویارویی دو جبهه‌ی متقابل تاریخ یعنی جبهه‌ی ایمان، مقاومت و مجاهدت در برابر جبهه‌ی کفر، نفاق و اشغالگری است. در چنین شرایطی، امت اسلامی موظف است با اتکای راسخ به سنّت‌های الهی و بهره‌گیری از هدایت‌های وحیانی، حقیقت را برملا سازد، چهره‌ی پلید دشمن را رسوا کند و پرچم مقاومت را با صلابت برافراشته نگاه دارد.

بی‌گمان، قرآن کریم به‌عنوان میثاق جاودانه‌ی امت اسلام، نقشه‌ی راهی روشن برای مواجهه با چنین مصاف‌های تاریخی ارائه کرده است. آیات نورانی وحی، از یک سو به افشای خباثت و شکست‌پذیری دشمن می‌پردازند و از سوی دیگر، بشارت‌های الهی و راهبردهای عملی را برای امت مؤمن و صبور تبیین می‌نمایند. این هدایت قرآنی، از فریاد علیه ظلم و کتمان نکردن حقیقت جنایات گرفته تا ایستادگی در میدان نبرد، جهاد مالی و نظامی، پرهیز از سازش و نفی ولایت دشمن، همگی چراغ راهی برای امروز امت فلسطین و فردای روشن امت اسلامی است.

نوشته حاضر، با گردآوری ۶۳ توصیه‌ی راهبردی قرآنی در نسبت با جنگ غزه، تلاشی برای بازخوانی عمیق سنّت‌های الهی در عرصه‌ی مبارزه‌ی حق و باطل است. این مجموعه، بر مبنای آیات متعدد قرآن کریم سامان یافته و هر توصیه، همچون قطعه‌ای از یک منظومه‌ی الهی، به روشن‌سازی وظایف امت و مجاهدان در این مرحله‌ی خطیر کمک می‌کند. حقیقت آن است که امت اسلامی در پرتو همین معارف قدسی، به درک این سنت قطعی می‌رسد که مقاومت، ضامن بقا و عزت، و سازش و تفرقه، مایه‌ی ذلت و نابودی است.

از این منظر، بازخوانی و بازتبیین این توصیه‌های قرآنی ضرورتی راهبردی برای تقویت جبهه‌ی مقاومت و تحکیم روحیه‌ی جهادی در میان ملت‌های مسلمان است. چرا که آیات الهی به ما می‌آموزند دشمن هرگز دست از توطئه و خباثت برنمی‌دارد، سازش سرانجامی جز خسارت ندارد و وعده‌ی قطعی خداوند، نصرت نهایی اهل ایمان و نابودی کامل رژیم‌های غاصب و اشغالگر است. بدین‌سان، این مجموعه می‌کوشد با اتکا به کلام الهی، افق‌های امیدبخش پیروزی و آینده‌ی بدون اسرائیل را به تصویر کشیده و هم‌زمان، خطوط قرمز و الزامات راهبردی جبهه‌ی مقاومت را یادآوری کند تا بدین‌وسیله، خون شهیدان مظلوم غزه و مجاهدان طوفان الاقصی، به سرمایه‌ای جاودانه برای بیداری امت اسلامی و پیشبرد نهضت جهانی مقاومت تبدیل گردد.

۱) حقایق جنایات و شکست های دشمن را «کتمان» نکنید

- «وَ لا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْباطِلِ وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ؛ و حق را با باطل نیامیزید، و حقیقت را با اینکه می‌دانید کتمان نکنید.» (بقره: ۴۲)
- «وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَ لا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَراءَ ظُهُورِهِمْ وَ اشْتَرَوْا بِهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَبِئْسَ ما يَشْتَرُونَ؛ و (بخاطر بیاورید) هنگامی را که خداوند از اهل کتاب پیمان گرفت که حتما آن را برای مردم آشکار سازید و کتمان نکنید، اما آنها آن را پشت سر افکندند، و به بهای کمی مبادله کردند، چه بد متاعی خریدند؟» (آل عمران: ۱۸۷)

۲) باید «ظلم» را «فریاد» زد:

- «لا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلاَّ مَنْ ظُلِمَ وَ كانَ اللَّهُ سَمِيعاً عَلِيماً؛ خداوند دوست ندارد کسی با سخنان خود بدیها را اظهار کند، مگر آن کسی که مورد ستم واقع شده باشد. و خداوند شنوا و دانا است.» (نساء: ۱۴۸)

۳) نبرد برای بازپس گیریِ سرزمین غصب شده، نبردی مقدس است:

- «أَ لَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسى إِذْ قالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنا مَلِكاً نُقاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتالُ أَلاَّ تُقاتِلُوا قالُوا وَ ما لَنا أَلاَّ نُقاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ قَدْ أُخْرِجْنا مِنْ دِيارِنا وَ أَبْنائِنا؛ آیا مشاهده نکردی جمعی از بنی اسرائیل را بعد از موسی، که به پیامبر خود گفتند: " زمامدار (و فرماندهی) برای ما انتخاب کن! تا (زیر فرمان او) در راه خدا پیکار کنیم. پیامبر آنها گفت: "شاید اگر دستور پیکار به شما داده شود، (سرپیچی کنید، و) در راه خدا، جهاد و پیکار نکنید!" گفتند:" چگونه ممکن است در راه خدا پیکار نکنیم، در حالی که از خانه‌ها و فرزندانمان رانده شده‌ایم، (و شهرهای ما به وسیله دشمن اشغال، و فرزندان ما اسیر شده‌اند)؟!» (بقره: ۲۴۶)
- «أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ * الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلاَّ أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ؛ به آنها که جنگ بر آنان تحمیل شده اجازه جهاد داده شده است، چرا که مورد ستم قرار گرفته‌اند و خدا قادر بر نصرت آنها است. * همانها که به ناحق از خانه و لانه خود بدون هیچ دلیلی اخراج شدند جز اینکه می گفتند پروردگار ما اللّه است.» (حج: ۴۰-۳۹)

۴) دشمن را از سرزمین تان بیرون کنید:

- «وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ؛ و آنها را [بت‌پرستانی که از هیچ گونه جنایتی ابا ندارند] هر کجا یافتید، به قتل برسانید! و از آنجا که شما را بیرون ساختند [مکه]، آنها را بیرون کنید.» (بقره: ۱۹۱)
- «إِنَّما يَنْهاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيارِكُمْ وَ ظاهَرُوا عَلى إِخْراجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ؛ خداوند شما را تنها از دوستی و پذیرش ولایت کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردند، و شما را از خانه‌هایتان بیرون راندند، یا به بیرون راندن شما کمک کردند، و هرکس آنها را دوست دارد و ولایتشان را بپذیرد، ظالم است.» (ممتحنه: ۹)

۵) اگر دشمن به سرزمین تان دست درازی کرد، دستش را قطع کنید:

- «وَ السَّارِقُ وَ السَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُما؛ دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملی که انجام داده‌اند قطع کنید.» (مائده: ۳۸)

۶) به زودی مالک خانه ها و سرزمین غصبی شان می شوید:

- «وَ أَنْزَلَ الَّذِينَ ظاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتابِ مِنْ صَياصِيهِمْ وَ قَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقاً تَقْتُلُونَ وَ تَأْسِرُونَ فَرِيقاً * وَ أَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَ دِيارَهُمْ وَ أَمْوالَهُمْ وَ أَرْضاً لَمْ تَطَؤُها وَ كانَ اللَّهُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيراً؛ خداوند گروهی از اهل کتاب را که از آنها (مشرکان عرب) حمایت کردند، از قلعه‌های محکمشان پائین کشید، و در دلهای آنها رعب افکند (کارشان به جایی رسید که) گروهی را به قتل می‌رساندید و گروهی را اسیر می‌کردید. * و زمینها و خانه‌هایشان را در اختیار شما گذاشت و (همچنین) زمینی را که هرگز در آن گام ننهاده بودید و خداوند بر هر چیزی قادر است.» (احزاب: ۲۷-۲۶)

۷) «واقعیات امیدبخش» را ببینید و بازگو کنید:

- «وَ لا تَهِنُوا وَ لا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ؛ و سست نشوید و غمگین مگردید و شما برترید اگر ایمان داشته باشید.» (آل عمران: ۱۳۹)
- «إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ؛ اگر به شما (در میدان احد) جراحتی رسید (و ضربه‌ای وارد شد) به آن جمعیت نیز (در میدان بدر) جراحتی همانند آن وارد گردید.» (آل عمران: ۱۴۰)

- «إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَما تَأْلَمُونَ وَ تَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ ما لا يَرْجُونَ وَ كانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً؛ اگر شما درد و رنج می‌بینید، دشمنان شما نیز همانند شما درد و رنج می‌بینند، ولی شما امیدی از خدا دارید که آنها ندارند و خداوند دانا و حکیم است.» (نساء: ۱۰۴)

۸) تجربیات امیدبخش گذشته را یادآوری کنید:

- «وَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَ أَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ؛ خداوند شما را در "بدر" یاری کرد (و بر دشمنان خطرناک پیروز شدید) در حالی که شما (نسبت به آنها) ناتوان بودید پس از خدا بپرهیزید (و در برابر دشمن مخالفت فرمان پیامبر نکنید) تا شکر نعمت او را بجا آورده باشید.» (آل عمران: ۱۲۲)
- «إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيا وَ هُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوى وَ الرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ لَوْ تَواعَدْتُمْ لاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعادِ وَ لكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْراً كانَ مَفْعُولاً لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ يَحْيى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ؛ در آن هنگام شما در طرف پائین بودید و آنها در طرف بالا (و از این نظر دشمن بر شما برتری داشت و کاروان (قریش) پائین تر از شما بود (و دسترسی به آنها ممکن نبود، و ظاهرا وضع چنان سخت بود که) اگر با یکدیگر وعده می‌گذاشتند (که در میدان نبرد حاضر شوید) در انجام وعده خود اختلاف می‌کردید، ولی (همه این مقدمات) برای آن بود که خداوند کاری را که می‌بایست انجام شود تحقق بخشد تا آنها که هلاک (و گمراه) می‌شوند از روی اتمام حجت باشد، و آنها که زنده می‌شوند (و هدایت می‌یابند) از روی دلیل روشن باشد و خداوند شنوا و دانا است.» (انفال: ۴۲)
- «وَ اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآواكُمْ وَ أَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّباتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ؛ و به خاطر بیاورید هنگامی که شما گروهی کوچک و اندک و ضعیف در روی زمین بودید آن چنان که می‌ترسیدید مردم شما را بربایند ولی او شما را پناه داد و یاری کرد و از روزیهای پاکیزه بهره‌مند ساخت تا شکر نعمتش را به جا آورید.» (انفال: ۲۶)

۹) دشمنان، بر مردم بی بصیرت و کم عقل به راحتی مسلط می شوند:

- «فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطاعُوهُ إِنَّهُمْ كانُوا قَوْماً فاسِقِينَ؛ پس فرعون قومش را سبک مغز ساخت، در نتیجه آنان هم از او فرمان بردند، چرا که آنان مردمی فاسق و گناهکار بودند.» (زخرف: ۵۴)

۱۰)دشمنان هیچ وقت نمی توانند خدا را ناتوان و عاجز کنند:

- «وَ لا یَحْسَبَنَّ الَّذینَ کَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لا یُعْجِزُونَ؛ و آنها که راه کفر پیش گرفتند تصور نکنند (با این اعمال) پیروز می‌شوند (و از قلمرو کیفر ما بیرون می‌روند) آنها هرگز ما را عاجز و درمانده نخواهند کرد(زیرا هیچ چیز خارج از اراده الهی نیست).» (انفال: ۵۹)

۱۱)با شهادت انسانهای بزرگ، سست نشوید:

- «وَ ما مُحَمَّدٌ إِلاَّ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَ فَإِنْ ماتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلی أَعْقابِکُمْ وَ مَنْ یَنْقَلِبْ عَلی عَقِبَیْهِ فَلَنْ یَضُرَّ اللَّهَ شَیْئاً وَ سَیَجْزِی اللَّهُ الشَّاکِرینَ؛ محمد (ص) فقط فرستاده خدا بود و پیش از او فرستادگان دیگری نیز بودند، آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود شما به عقب برمی‌گردید؟ (و با مرگ او اسلام را رها کرده به دوران کفر و بت پرستی بازگشت خواهید کرد) و هر کس به عقب بازگردد هرگز ضرری به خدا نمی‌زند و به زودی خداوند شاکران (و استقامت کنندگان) را پاداش خواهد داد.» (آل عمران: ۱۴۴)

۱۲)خدا افرادی بهتر از شهداء را جایگزین خواهد کرد:

- «ما نَنْسَخْ مِنْ آیَةٍ أَوْ نُنْسِها نَأْتِ بِخَیْرٍ مِنْها أَوْ مِثْلِها؛ هیچ آیه ای را نسخ نمی‌کنیم، و یا نسخ آن را به تاخیر نمی‌اندازیم، مگر اینکه بهتر از آن، یا همانند آن را، جانشین آن می‌سازیم؟» (بقره: ۱۰۶)

۱۳)مقام بلند شهداء و مجاهدان نزد خداوند:

- «وَ لا تَحْسَبَنَّ الَّذینَ قُتِلُوا فی سَبیلِ اللَّهِ أَمْواتاً بَلْ أَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُونَ؛ هرگز گمان مبر آنها که در راه خدا کشته شده‌اند مردگانند، بلکه آنها زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند.» (آل عمران: ۱۶۹)
- «فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجاهِدینَ بِأَمْوالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ عَلَی الْقاعِدینَ دَرَجَةً وَ کُلاًّ وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنی وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجاهِدینَ عَلَی الْقاعِدینَ أَجْراً عَظیماً؛ خداوند مجاهدانی را که با مال و جان خود جهاد نمودند بر

قاعدان برتری بخشیده و به هر یک از این دو دسته (به نسبت اعمال نیکشان) خداوند وعده پاداش نیک داده و مجاهدان را بر قاعدان برتری و پاداش عظیمی بخشیده است.» (نساء: ۹۵)

- «وَ مَنْ يُقاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً؛ و آن کس که در راه خدا پیکار کند و کشته شود یا پیروز گردد پاداش بزرگی به او خواهیم داد.» (نساء: ۷۴)

۱۴)شهداء از بهشت هم به ما آرامش و امید می دهند:

- «فَرِحِينَ بِما آتاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلاَّ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ آنها بخاطر نعمتهای فراوانی که خداوند از فضل خود به آنها بخشیده است خوشحالند و به کسانی که (مجاهدانی که) هنوز به آنان ملحق نشدند(نیز) بشارت می دهند که نه ترسی بر آنهاست و نه غمی خواهند داشت.» (آل عمران: ۱۷۰)

۱۵)در جنگ و جهاد، جوهره و باطن انسانها معلوم می شود:

- «وَ تِلْكَ الْأَيَّامُ نُداوِلُها بَيْنَ النَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَداءَ وَ اللَّهُ لا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ * وَ لِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَمْحَقَ الْكافِرِينَ؛ و ما این روزها (ی پیروزی و شکست) را در میان مردم می گردانیم (که این خاصیت زندگی جهان است) تا افرادی که ایمان آورده‌اند شناخته شوند و خداوند از میان شما گواهانی بگیرد، و خداوند ظالمان را دوست نمی‌دارد. * و تا خداوند افراد با ایمان را خالص گرداند (و ورزیده شوند) و کافران را تدریجاً نابود سازد.» (آل عمران: ۱۴۱-۱۴۰)

- «وَ ما أَصابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَ لِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ * وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ نافَقُوا؛ و آنچه (در روز احد) در روزی که دو دسته (مؤمنان و کافران) با هم نبرد کردند به شما رسید به فرمان خدا (و بر طبق قانون علیت) بود و برای این بود که مؤمنان شناخته شوند. * و نیز برای این بود که کسانی که راه نفاق پیش گرفتند شناخته شوند.» (آل عمران: ۱۶۷-۱۶۶)
- «أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَ لَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جاهَدُوا مِنْكُمْ وَ لَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لا رَسُولِهِ وَ لا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِما تَعْمَلُونَ؛ آیا گمان کردید که (به حال خود) رها می‌شوید در حالی که هنوز آنها که از شما جهاد کردند و غیر از خدا و رسولش را محرم اسرار خویش انتخاب ننمودند (از

دیگران) مشخص نشده‌اند (باید آزمون شوید و صفوف از هم جدا شود) و خداوند به آنچه عمل می‌کنید آگاه است.» (توبه: ۱۶)

- «إِذْ جاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ إِذْ زاغَتِ الْأَبْصارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَناجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا * هُنالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزالاً شَدِيداً؛ به خاطر بیاورید زمانی را که آنها از طرف بالا و پائین (شهر) شما وارد شدند (و مدینه را محاصره کردند) و زمانی را که چشمها از شدت وحشت خیره شده بود، و جانها به لب رسیده بود، و گمانهای گوناگون بدی به خدا می‌بردید! * در آنجا مؤمنان آزمایش شدند و تکان سختی خوردند.» (احزاب: ۱۱-۱۰)
- «وَ لَوْ يَشاءُ اللَّهُ لانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَ لكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ؛ و هرگاه خدا می‌خواست خودش آنها را مجازات می‌کرد، اما می‌خواهد بعضی از شما را با بعضی دیگر بیازماید.» (محمد: ۴)
- «وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ الصَّابِرِينَ وَ نَبْلُوَا أَخْبارَكُمْ؛ ما همه شما را قطعا آزمایش می‌کنیم تا معلوم شود مجاهدان واقعی و صابران از میان شما کیانند؟ و اخبار شما را بیازمائیم.» (محمد: ۳۱)
- «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَ أَقِيمُوا الصَّلاةَ وَ آتُوا الزَّكاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتالُ إِذا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَ قالُوا رَبَّنا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتالَ لَوْ لا أَخَّرْتَنا إِلى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتاعُ الدُّنْيا قَلِيلٌ وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقى وَ لا تُظْلَمُونَ فَتِيلاً؛ آیا ندیدی کسانی را که به آنها گفته شد (فعلاً) دست از جهاد بدارید و نماز را برپا کنید و زکات بپردازید، (اما آنها از این دستور ناراحت بودند) ولی هنگامی که (در مدینه) فرمان جهاد به آنها داده شد جمعی از آنان از مردم (دشمنان خدا) می‌ترسیدند همانگونه که از خدا می‌ترسند، بلکه بیشتر و گفتند پروردگارا چرا جهاد را بر ما مقرر داشتی؟ چرا این فرمان را کمی تاخیر نینداختی؟ به آنها بگو سرمایه زندگی دنیا ناچیز است و سرای آخرت برای کسی که پرهیزکار باشد بهتر است و کوچکترین ستمی به شما نخواهد شد.» (نساء: ۷۷)

۱۶)جولان چند روزه باطل، بخشی از طرّاحی و مکر خداوند است؛ نباید ناامید شد:

- «وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآياتِنا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لا يَعْلَمُونَ * وَ أُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ؛ و آنها که آیات ما را تکذیب کردند تدریجا از آن راه که نمی‌دانند گرفتارشان خواهیم کرد. * و به آنها مهلت می‌دهیم

زیرا طرح و نقشه من قوی (و حساب شده) است (و هیچکس را قدرت فرار از آن نیست).» (اعراف: ۱۸۳-۱۸۲)

- «وَ أَصْحابُ مَدْيَنَ وَ كُذِّبَ مُوسى فَأَمْلَيْتُ لِلْكافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كانَ نَكِيرِ؛ و اصحاب مدین (قوم شعیب) و نیز (فرعونیان) موسی را تکذیب کردند، اما من به آنها مهلت دادم سپس آنها را مجازات کردم، دیدی کیفر و انتقام من چگونه بود؟» (حج: ۴۴)

۱۷)باطل، «ناگهان» نابود می شود:

- «فَلَمَّا نَسُوا ما ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنا عَلَيْهِمْ أَبْوابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذا فَرِحُوا بِما أُوتُوا أَخَذْناهُمْ بَغْتَةً فَإِذا هُمْ مُبْلِسُونَ * فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ؛ هنگامی که (اندرزها سودی نبخشید و) آنچه به آنها یادآوری شده بود فراموش کردند درهای همه چیز (از نعمتها) را به روی آنها گشودیم تا (کاملا) خوشحال شدند (و دل به آنها بستند) ناگهان آنها را گرفتیم (و سخت مجازات کردیم) در این هنگام همه مأیوس شدند (و درهای امید به روی آنها بسته شد!) * و (به این ترتیب) دنباله (زندگی) جمعیتی که ستم کرده بودند قطع شد و ستایش مخصوص خداوند پروردگار جهانیان است.» (انعام: ۴۵-۴۴)
- «بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْباطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذا هُوَ زاهِقٌ؛ بلکه ما حق را بر سر باطل می کوبیم تا آن را هلاک سازد، و به این ترتیب باطل ناگهان محو و نابود می‌شود.» (انبیاء: ۱۸)

۱۸)نمی شود هم با «خدا» باشید و هم با «دشمنان خدا»:

- «لا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكافِرِينَ أَوْلِياءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ؛ افراد با ایمان نباید به جای مؤمنان، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کنند، و هر کس چنین کند، هیچ رابطه‌ای با خدا ندارد.» (آل عمران: ۲۸)
- «لا تَجِدُ قَوْماً يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَوْ كانُوا آباءَهُمْ أَوْ أَبْناءَهُمْ أَوْ إِخْوانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ؛ قومی را نیابی که به خدا و روز بازپسین ایمان داشته باشند [و] کسانی را که با خدا و رسولش مخالفت کرده‌اند- هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا عشیره آنان باشند- دوست بدارند.» (مجادله: ۲۲)

۱۹)«تبعیت از دشمن» موجب «پسرفت» شماست نه «پیشرفت»:

- «یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا إِنْ تُطیعُوا الَّذینَ کَفَرُوا یَرُدُّوکُمْ عَلی أَعْقابِکُمْ فَتَنْقَلِبُوا خاسِرینَ * بَلِ اللَّهُ مَوْلاکُمْ وَ هُوَ خَیْرُ النَّاصِرین؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از کسانی که کافر شده‌اند اطاعت کنید، شما را به عقب بازمی‌گردانند و سرانجام زیانکار خواهید شد. * (آنها تکیه‌گاه شما نیستند) بلکه تکیه‌گاه و سرپرست شما خداست و او بهترین یاوران است.» (آل عمران: ۱۵۰-۱۴۹)
- «فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَ ما أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِید؛ پس، از امر (گفتار، عمل و دستورات حکومتی) فرعون پیروی نمودند و امر فرعون رشد دهنده (انسان ها) نیست.» (هود: ۹۷)

۲۰)با دشمنان خدا و خودتان، «همراز» نشوید:

- «یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا بِطانَةً مِنْ دُونِکُمْ؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید محرم اسراری از غیر خود انتخاب نکنید.» (آل عمران: ۱۱۸)

۲۱)در کارهایتان به دشمنان تکیه نکنید:

- «وَ لا تَرْکَنُوا إِلَی الَّذینَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّکُمُ النَّارُ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِیاءَ ثُمَّ لا تُنْصَرُونَ؛ و تکیه بر ظالمان نکنید که موجب می‌شود آتش شما را فراگیرد و در آن حال جز خدا هیچ ولیّ و سرپرستی نخواهید داشت و (از جانب هیچ کس) یاری نمی‌شوید.» (هود: ۱۱۳)

۲۲)بخاطر شکر نعمت های خدا، هیچگاه به دشمنان خدا کمک نکنید:

- «قالَ رَبِّ بِما أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَنْ أَکُونَ ظَهیراً لِلْمُجْرِمینَ؛ موسی(ع) عرض کرد پروردگارا! به شکرانه نعمتی که به من دادی، من هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم بود.» (قصص: ۱۷)

۲۳)ولایت و آقاییِ دشمنان تان را نپذیرید:

- «یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْیَهُودَ وَ النَّصاری أَوْلِیاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِیاءُ بَعْضٍ وَ مَنْ یَتَوَلَّهُمْ مِنْکُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمینَ؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید یهود و نصاری را تکیه گاه و سرپرست خود قرار ندهید، آنها خود، تکیه گاه یکدیگرند و هر کس از شما که آنها را به سرپرستی برگزیند، از آنهاست؛ خداوند جمعیت ستمکار را هدایت نمی‌کند.» (مائده: ۵۱)

- «بَشِّرِ الْمُنافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذاباً أَلِيماً * الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكافِرِينَ أَوْلِياءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً؛ به منافقان بشارت ده که مجازات دردناکی در انتظار آنها است. * همانها که کافران را، بجای مومنان، دوست و سرپرست خود برمی‌گزینند، آیا این منافقان می‌خواهند از آن کافران کسب عزت و آبرو کنند، با اینکه همه عزّتها مخصوص خدا است(و او این عزت را به هرکس که بخواهد می بخشد)؟!» (نساء: ۱۳۹-۱۳۸)
- «وَ لَوْ كانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ النَّبِيِّ وَ ما أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِياءَ وَ لكِنَّ كَثِيراً مِنْهُمْ فاسِقُونَ؛ و اگر ایمان به خدا و پیامبر (ص) و قرآنی که بر او نازل شده می‌آوردند (هرگز) آن دشمنان را به دوستی و سرپرستی خود اختیار نمی‌کردند، ولی بسیاری از آنها فاسقند.» (مائده: ۸۱)
- «مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِياءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتاً وَ إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ؛ کسانی که غیر از خدا را سرپرست خود برگزیدند، همچون عنکبوتند که خانه‌ای برای خود انتخاب کرده؛ و سست‌ترین خانه‌ها خانه عنکبوت است، اگر می‌دانستند!» (عنکبوت: ۴۱)
- «وَ مَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْراناً مُبِيناً؛ و آنها که شیطان را به جای خدا ولیّ و سرپرست خود برگزینند، زیان آشکاری کرده‌اند.» (نساء: ۱۱۹)
- «إِنَّما يَنْهاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيارِكُمْ وَ ظاهَرُوا عَلى إِخْراجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ؛ خداوند شما را تنها از دوستی و پذیرش ولایت کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردند، و شما را از خانه‌هایتان بیرون راندند، یا به بیرون راندن شما کمک کردند، و هرکس آنها را دوست و ولیّ خود بدارد، ظالم است.» (ممتحنه: ۹)
- «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا تَتَوَلَّوْا قَوْماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید با قومی که خداوند آنها را مورد غضب قرار داده، دوستی نکنید و ولایت و آقایی شان را نپذیرید.» (ممتحنه: ۱۳)

۲۴)نتیجه تلخ سازش:

- «وَ مَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلاَّ مُتَحَرِّفاً لِقِتالٍ أَوْ مُتَحَيِّزاً إِلى فِئَةٍ فَقَدْ باءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَ مَأْواهُ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصِيرُ؛ و هر کس در آن هنگام به آنها (به انگیزه فرار) پشت کند- مگر در صورتی که هدفش کناره گیری از میدان برای حمله مجدد و یا به قصد پیوستن به گروهی (از مجاهدان) بوده باشد- (چنین کسی) گرفتار غضب پروردگار خواهد شد و جایگاه او جهنم و چه بد جایگاهی است.» (انفال: ۱۶)

۲۵)«سازش با دشمن خدا در جنگ»، نتیجه «نافرمانی خدا در زندگی»:

- «إِنَّ الَّذِینَ تَوَلَّوْا مِنْکُمْ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّیْطانُ بِبَعْضِ ما کَسَبُوا؛ آنها که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (روز جنگ احد) فرار کردند،(دلیلش آن بود که) شیطان آنها را بر اثر پاره‌ای از گناهانی که قبلا مرتکب شده بودند به لغزش انداخت.» (آل عمران:۱۵۵)

۲۶)بهانه های دروغ سازشکاران برای فرار از جنگ:

- «وَ قِیلَ لَهُمْ تَعالَوْا قاتِلُوا فِی سَبِیلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتالاً لاَتَّبَعْناکُمْ هُمْ لِلْکُفْرِ یَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِیمانِ یَقُولُونَ بِأَفْواهِهِمْ ما لَیْسَ فِی قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِما یَکْتُمُونَ؛ و به آنها(منافقان) گفته شد بیائید و در راه خدا نبرد کنید یا (لااقل) از حریم خود دفاع نمائید، گفتند اگر جنگیدن بلد بودیم، حتماً از شما پیروی می کردیم؛ آنها آن روز به کفر نزدیکتر از ایمان بودند. با دهان خود چیزی میگویند که در دل آنها نیست و خداوند به آنچه کتمان می کنند دانا است.» (آل عمران: ۱۶۷)
- «وَ إِذْ قالَتْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ یا أَهْلَ یَثْرِبَ لا مُقامَ لَکُمْ فَارْجِعُوا وَ یَسْتَأْذِنُ فَرِیقٌ مِنْهُمُ النَّبِیَّ یَقُولُونَ إِنَّ بُیُوتَنا عَوْرَةٌ وَ ما هِیَ بِعَوْرَةٍ إِنْ یُرِیدُونَ إِلاَّ فِراراً؛ و نیز به خاطر بیاورید زمانی را که گروهی از آنها گفتند: ای اهل یثرب (مردم مدینه)! اینجا جای توقف شما نیست، به خانه‌های خود باز گردید، و گروهی از آنان از پیامبر اجازه بازگشت می‌خواستند و می گفتند خانه‌های ما بدون حفاظ است، در حالی که بدون حفاظ نبود، آنها فقط می‌خواستند (از جنگ) فرار کنند!» (احزاب: ۱۳)

۲۷)بعد از جنگ، منتظر طعنه ها و زبان تیز سازشکاران باشید:

- «الَّذِینَ قالُوا لِإِخْوانِهِمْ وَ قَعَدُوا لَوْ أَطاعُونا ما قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ أَنْفُسِکُمُ الْمَوْتَ إِنْ کُنْتُمْ صادِقِینَ؛ (منافقان) آنها هستند که به برادران خود گفتند- در حالی که از حمایت آنها دست کشیده بودند- اگر آنها از ما پیروی می کردند کشته نمی‌شدند، بگو (مگر شما می توانید مرگ افراد را پیش‌بینی کنید) پس مرگ را از خودتان دور سازید اگر راست می گوئید.» (آل عمران: ۱۶۸)
- «أَشِحَّةً عَلَیْکُمْ فَإِذا جاءَ الْخَوْفُ رَأَیْتَهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ تَدُورُ أَعْیُنُهُمْ کَالَّذِی یُغْشی عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوکُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدادٍ أَشِحَّةً عَلَی الْخَیْرِ؛ آنها(منافقان) در همه چیز نسبت به شما بخیلند، و هنگامی که لحظات ترس و بحرانی پیش آید، مشاهده می کنی آن چنان به تو نگاه می کنند و

چشمهایشان در حدقه می‌چرخد که گویی می‌خواهند قالب تهی کنند! اما هنگامی که حالت خوف و ترس فرو نشست زبانهای تند و خشن خود را با انبوهی از خشم و عصبانیت بر شما می‌گشایند (و سهم خود را از غنائم مطالبه می‌کنند!) در حالی که در آن نیز حریص و بخیلند.» (احزاب: ۱۹)

۲۸)مرگ بر سازشکاران:

- «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيباً مِنَ الْكِتابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ يَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هؤُلاءِ أَهْدى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلاً * أُولئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَ مَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيراً ؛ «آیا کسانی را که از کتاب [آسمانی] نصیبی یافته‌اند ندیده‌ای؟ که به «جبت» و «طاغوت» ایمان دارند، و درباره کسانی که کفر ورزیده‌اند می‌گویند: اینان از کسانی که ایمان آورده‌اند راه‌یافته‌ترند.* آنها کسانی هستند که خداوند لعنت کرده و هرکس را خداوند لعنت کند، یاوری برای او نخواهی یافت.» (نساء: ۵۲-۵۱)
- «تَرى كَثِيراً مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ ما قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ فِي الْعَذابِ هُمْ خالِدُونَ؛ بسیاری از آنان را می‌بینی که با کسانی که کفر ورزیده‌اند دوستی می‌کنند. راستی چه زشت است آنچه برای خود پیش فرستادند، [در نتیجه] خدا بر ایشان خشم گرفت، و پیوسته در عذاب می‌مانند.» (مائده: ۸۰)

۲۹)بیمار روحی اند که در دوستی با دشمن شتاب می کنند:

- «فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشى أَنْ تُصِيبَنا دائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلى ما أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نادِمِينَ؛ می‌بینی کسانی که در دلهایشان بیماری است، در [دوستی] با آنان شتاب می‌ورزند. می‌گویند: «می‌ترسیم به ما حادثه ناگواری برسد.» امید است خدا از جانب خود فتح [منظور] یا امر دیگری را پیش آورد، تا [در نتیجه آنان] از آنچه در دل خود نهفته داشته‌اند، پشیمان گردند.» (مائده:۵۲)

۳۰)از دشمنان خدا اظهار نفرت کنید:

- «قَدْ كانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْراهِيمَ وَ الَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآؤُا مِنْكُمْ وَ مِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنا بِكُمْ وَ بَدا بَيْنَنا وَ بَيْنَكُمُ الْعَداوَةُ وَ الْبَغْضاءُ أَبَداً حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ؛ برای شما الگوی نیکویی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند وجود داشت، هنگامی که به قوم مشرک خود گفتند: ما از

شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید بیزاریم، ما نسبت به شما کافریم، و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است، و این وضع هم چنان ادامه دارد تا به خدای یگانه ایمان بیاورید.» (ممتحنه: ۴)

- «وَ أَذانٌ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ رَسُولُهُ؛ و این اعلامی است از ناحیه خدا و پیامبرش به (عموم) مردم در روز حج اکبر (روز عید قربان) که خداوند و پیامبر او از مشرکان بیزارند.» (توبه: ۳)

۳۱)اگر بایستید، خدا اضطراب و ترستان را برطرف می کند:

- «إِنَّ الَّذِينَ قالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ کسانی که گفتند: پروردگار ما اللّه است، سپس استقامت کردند، نه ترسی برای آنان است و نه اندوهگین می‌شوند.»(احقاف: ۱۳)
- «إِنَّ الَّذِينَ قالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلائِكَةُ أَلاَّ تَخافُوا وَ لا تَحْزَنُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ * نَحْنُ أَوْلِياؤُكُمْ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا وَ فِي الْآخِرَةِ وَ لَكُمْ فِيها ما تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيها ما تَدَّعُونَ؛ کسانی که گفتند پروردگار ما خداوند یگانه است سپس استقامت کردند، فرشتگان بر آنها نازل می‌شوند که نترسید و غمگین مباشید، و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است. * ما یاران و مددکاران شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و برای شما هرچه بخواهید در بهشت فراهم است و هرچه طلب کنید به شما داده می‌شود.» (فصلت: ۳۲-۳۰)

۳۲)اگر بایستید، نعمت ها بر شما سرازیر می شود:

- «وَ أَنْ لَوِ اسْتَقامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْناهُمْ ماءً غَدَقاً؛ و اینکه اگر آنها [جنّ و انس] در راه (خدا) استقامت ورزند، با آب فراوان سیرابشان می کنیم!» (جن: ۱۶)
- «وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً * وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ؛ و هر کس تقوای الهی پیشه کند خداوند راهی برای خروج او از تنگناها قرار خواهد داد * و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد، و هرکس بر خداوند توکل کند، خداوند برای او کافی است.» (طلاق: ۳-۲)

- «وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرى آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنا عَلَيْهِمْ بَرَكاتٍ مِنَ السَّماءِ وَ الْأَرْضِ؛ و اگر مردمی که در شهرها و آبادی ها زندگی می کنند، ایمان بیاورند و تقوی پیشه کنند برکات آسمان و زمین را بر آنها می گشائیم.»(اعراف: ۹۶)

۳۳)اگر بایستید، پیروزید:

- «وَ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا لا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِما يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ؛ اگر(در برابر دشمنان) استقامت و پرهیزگاری پیشه کنید، نقشه‌های (خائنانه) آنان به شما زیانی نمی‌رساند. خداوند به آنچه آنها انجام می‌دهند، احاطه دارد.» (آل عمران: ۱۲۰)
- «يا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفاً مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَفْقَهُونَ؛ ای پیامبر! مومنان را تحریک به جنگ (با دشمن) کن، هرگاه بیست نفر با استقامت از شما باشند بر دویست نفر غلبه می کنند و اگر صد نفر باشند بر هزار نفر از کسانی که کافر شدند پیروز می گردند چرا که آنها گروهی هستند که نمی‌فهمند!» (انفال: ۶۵)

۳۴)در برابر دشمن محکم «بایستید» و اظهار «ضعف» و «تسلیم» نکنید:

- «فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمالَكُمْ؛ پس سستی نورزید و [کافران را] به آشتی مخوانید [که] شما برترید و خدا با شماست و از [ارزش] کارهایتان هرگز نخواهد کاست.» (محمد: ۳۵)
- «وَ كَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَما وَهَنُوا لِما أَصابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ ما ضَعُفُوا وَ مَا اسْتَكانُوا وَ اللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ؛ و چه بسیار پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنها جنگیدند، آنها هیچگاه در برابر آنچه در راه خدا به آنها می‌رسید سست نشدند، و ناتوان نگردیدند و تن به تسلیم ندادند و خداوند استقامت کنندگان را دوست دارد.» (آل عمران: ۱۴۶)
- «وَ لا تَهِنُوا فِي ابْتِغاءِ الْقَوْمِ؛ و از تعقیب دشمن سست نشوید.» (نساء: ۱۰۴)
- «لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ وَ لَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذىً كَثِيراً وَ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ ذلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ؛ بطور مسلم در اموال و نفوس خود آزمایش می‌شوید و از آنها که پیش از شما کتاب (آسمانی) داده شدند (یعنی یهود و همچنین) از آنها که راه شرک پیش

گرفتند، سخنان آزار دهنده فراوان خواهید شنید، و اگر استقامت کنید و تقوی پیشه سازید (شایسته‌تر است) زیرا اینها از کارهای محکم و قابل اطمینان است.» (آل عمران: ۱۸۶)

- «یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِذا لَقِیتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَ اذْکُرُوا اللَّهَ کَثِیراً لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با گروهی (در میدان نبرد) روبرو می‌شوید ثابت قدم باشید و خدا را فراوان یاد کنید تا رستگار شوید.» (انفال: ۴۵)
- «فَاسْتَقِمْ کَما أُمِرْتَ وَ مَنْ تابَ مَعَکَ وَ لا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصِیرٌ؛ بنابراین همانگونه که فرمان یافته‌ای استقامت کن همچنین کسانی که با تو به سوی خدا آمده‌اند و طغیان نکنید که خداوند آنچه را انجام می‌دهید می‌بیند.» (هود: ۱۱۲)
- «قالَ مُوسی لِقَوْمِهِ اسْتَعِینُوا بِاللَّهِ وَ اصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ یُورِثُها مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِینَ؛ موسی به قوم خود گفت از خدا یاری جویید و استقامت پیشه کنید که زمین از آن خدا است و آن را به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) واگذار می‌کند و سرانجام (نیک) برای پرهیزکاران است.» (اعراف: ۱۲۸)

۳۵)اگر دشمنان به شما حمله کردند، مقابله به مثل کنید:

- «وَ قاتِلُوا فِی سَبِیلِ اللَّهِ الَّذِینَ یُقاتِلُونَکُمْ وَ لا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدِینَ؛ و در راه خدا، با کسانی که با شما می‌جنگند، نبرد کنید! و از حد تجاوز نکنید، که خدا تعدی کنندگان را دوست نمی‌دارد!» (بقره:۱۹۰)
- «وَ اقْتُلُوهُمْ حَیْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَیْثُ أَخْرَجُوکُمْ؛ و آنها را [بت‌پرستانی که از هیچ گونه جنایتی ابا ندارند] هر کجا یافتید، به قتل برسانید! و از آنجا که شما را بیرون ساختند [مکه]، آنها را بیرون کنید.» (بقره: ۱۹۱)
- «فَإِنْ قاتَلُوکُمْ فَاقْتُلُوهُمْ کَذلِکَ جَزاءُ الْکافِرِینَ؛ پس اگر با شما پیکار کردند، آنها را به قتل برسانید! چنین است جزای کافران!» (بقره: ۱۹۱)
- «فَمَنِ اعْتَدی عَلَیْکُمْ فَاعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدی عَلَیْکُمْ؛ هرکس به شما تجاوز کرد، همانند آن بر او تعدی کنید!» (بقره: ۱۹۴)

- «وَ لَكُمْ فِي الْقِصاصِ حَياةٌ يا أُولِي الْأَلْبابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ؛ و برای شما در قصاص حیات و زندگی است ای صاحبان خرد، تا شما تقوی پیشه کنید.» (بقره: ۱۷۹)

۳۶)جنگ، خوبی هایی هم دارد که در آینده معلوم می شود:

- «كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتالُ وَ هُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَ عَسى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئاً وَ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ؛ جهاد در راه خدا بر شما مقرر شده، در حالی که برایتان ناخوشایند است. (امّا این را بدانید که) چه بسا چیزی را خوش نداشته باشید، حال آنکه خیر شما در آن است.» (بقره: ۲۱۶)

۳۷)بخاطر زنان و کودکان بی پناه و مظلوم، باید جنگید:

- «وَ ما لَكُمْ لا تُقاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجالِ وَ النِّساءِ وَ الْوِلْدانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنا أَخْرِجْنا مِنْ هذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُها وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيراً؛ چرا در راه خدا و در راه مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستمگران) تضعیف شده‌اند پیکار نمی‌کنید؟، همان افراد (ستمدیده‌ای) که می‌گویند خدایا ما را از این شهر که اهلش ستمگرند بیرون ببر و برای ما از طرف خود سرپرست قرار بده. و از برای ما از طرف خود یار و یاوری تعیین فرما.» (نساء: ۷۵)

۳۸)با دوستان شیطان بجنگید:

- «الَّذِينَ آمَنُوا يُقاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُقاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقاتِلُوا أَوْلِياءَ الشَّيْطانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطانِ كانَ ضَعِيفاً؛ آنها که ایمان دارند در راه خدا پیکار می‌کنند و آنها که کافرند در راه طاغوت (و افراد طغیانگر) پس شما با یاران شیطان پیکار کنید (و از آنها نهراسید) زیرا نقشه شیطان (همانند قدرتش) ضعیف است.» (نساء: ۷۶)

۳۹)بجنگید و از سرزنش هیچ کس نترسید:

- «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكافِرِينَ يُجاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لا يَخافُونَ لَوْمَةَ لائِمٍ؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر کس از شما از آئین خود باز گردد (به خدا زیانی نمی‌رساند) خداوند در آینده جمعیتی را می‌آورد، که آنها

را دوست دارد و آنها (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران نیرومندند، آنها در راه خدا جهاد می کنند و از سرزنش کنندگان هراسی ندارند.» (مائده: ۵۴)

۴۰)دشمن، جز به تسلیم کامل شما راضی نمی شود:

- «وَ لَنْ تَرْضی عَنْکَ الْیَهُودُ وَ لا النَّصاری حَتَّی تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ؛ هرگز یهود و نصاری از تو راضی نخواهند شد تا (بطور کامل تسلیم خواسته‌های آنها شوی و) از آئین آنان پیروی کنی.» (بقره: ۱۲۰)

۴۱)اگر با دشمنان نجنگید و اگر بر شما مسلط شوند، «دین» و «دنیای» شما را نابود خواهند کرد:

- «وَ لَوْلا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوامِعُ وَ بِیَعٌ وَ صَلَواتٌ وَ مَساجِدُ یُذْکَرُ فِیهَا اسْمُ اللَّهِ کَثِیراً؛ و اگر خداوند بعضی از آنها را بوسیله بعضی دیگر دفع نکند، دیرها و صومعه‌ها و معابد یهود و نصارا و مساجدی که نام خدا در آن بسیار برده می‌شود ویران می گردد.» (حج: ۴۰)
- «وَ إِذا تَوَلَّی سَعی فِی الْأَرْضِ لِیُفْسِدَ فِیها وَ یُهْلِکَ الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ وَ اللَّهُ لا یُحِبُّ الْفَسادَ؛ (نشانه آن، این است که) هنگامی که روی بر می گردانند (و از نزد تو خارج می‌شوند)، در راه فساد در زمین، کوشش می کنند، و کشت و نسل را نابود می‌سازند، و خداوند فساد را دوست نمی‌دارد.» (بقره: ۲۰۵)

۴۲)عاقبت دوستی با دشمن:

- «إِنْ یَثْقَفُوکُمْ یَکُونُوا لَکُمْ أَعْداءً وَ یَبْسُطُوا إِلَیْکُمْ أَیْدِیَهُمْ وَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَ وَدُّوا لَوْ تَکْفُرُونَ؛ اگر آنها(دشمنانی که با آنها دوستی می ورزید)، بر شما مسلط شوند دشمنتان خواهند بود، و دست و زبان خود را به بدی بر شما می گشایند و دوست دارند شما به کفر باز گردید.» (ممتحنه: ۲)

۴۳)نباید به دشمنان اجازه نفوذ و تسلط دهید:

- «وَ لَنْ یَجْعَلَ اللَّهُ لِلْکافِرِینَ عَلَی الْمُؤْمِنِینَ سَبِیلاً؛ و خداوند هرگز بر (زیان) مؤمنان، برای کافران راه (تسلّط و نفوذ) قرار نداده است.» (نساء: ۱۴۱)

۴۴)همیشه آماده باشید تا غافلگیر نشوید:

- «یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَکُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِیعاً؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، سلاح خود را برگیرید و همواره آماده کارزار باشید و گروه‌گروه، یا یکپارچه و دسته جمعی به سویشان حرکت کنید.» (نساء: ۷۱)
- «وَدَّ الَّذِینَ کَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِکُمْ وَ أَمْتِعَتِکُمْ فَیَمِیلُونَ عَلَیْکُمْ مَیْلَةً واحِدَةً؛کافران دوست دارند که شما از سلاحها و متاعهای خود غافل شوید و یک مرتبه به شما هجوم آورند.» (نساء: ۱۰۲)

۴۵)هرچه قوی تر باشید، بازدارندگی تان بیشتر است:

- «وَ أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِباطِ الْخَیْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّکُمْ وَ آخَرِینَ مِنْ دُونِهِمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ یَعْلَمُهُمْ؛ در برابر آنها (دشمنان) آنچه توانایی دارید از" نیرو" آماده سازید (و همچنین) اسبهای ورزیده (برای میدان نبرد) تا به وسیله آن دشمن خدا و دشمن خویش را بترسانید و (همچنین) دشمنان دیگری غیر از اینها را که شما آنها را نمی‌شناسید و خدا آنها را می‌شناسد(را هم بترسانید).» (انفال: ۶۰)

۴۶)در طول تاریخ، گروههای کوچکی بودند که با اراده خدا بر گروههای بزرگی پیروز شدند:

- «قالَ الَّذِینَ یَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلاقُوا اللَّهِ کَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِیلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً کَثِیرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِینَ؛ اما آنها که می‌دانستند خدا را ملاقات خواهند کرد گفتند:" چه بسیار گروه‌های کوچکی که به فرمان خدا، بر گروه‌های عظیمی پیروز شدند!" و خداوند، با صابران (و استقامت کنندگان) است.» (بقره: ۲۴۹)

۴۷)خدا سپاه حق را در چشم دشمنان دو برابر نشان داد:

- «قَدْ کانَ لَکُمْ آیَةٌ فِی فِئَتَیْنِ الْتَقَتا فِئَةٌ تُقاتِلُ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ أُخْرى کافِرَةٌ یَرَوْنَهُمْ مِثْلَیْهِمْ رَأْیَ الْعَیْنِ وَ اللَّهُ یُؤَیِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ یَشاءُ إِنَّ فِی ذلِکَ لَعِبْرَةً لِأُولِی الْأَبْصارِ؛ به آنان بگو: برای شما در مورد آن دو گروهی که در جنگ بدر با یکدیگر روبه‌رو شدند نشانه‌ای بود (بر این‌که خدا هرکه را بخواهد پیروز می‌گرداند). در آن جنگ، گروهی در راه خدا پیکار می‌کردند و گروه دیگر کافر بودند که به هنگام نبرد، دشمنان مجاهدان راه خدا را دو برابر تعدادی که بودند می‌دیدند! (ازاین‌رو هراسان شدند و

گریختند). و خدا هر که را بخواهد به یاری خود تأیید می‌کند. به راستی در این ماجرا برای صاحبان بصیرت عبرتی است.» (آل عمران: ۱۳)

۴۸)به وعده های دشمن، هیچ وقت اعتماد نکنید:

- «يَعِدُهُمْ وَ يُمَنِّيهِمْ وَ ما يَعِدُهُمُ الشَّيْطانُ إِلاَّ غُرُوراً؛ شیطان به آنها وعده‌ها (ی دروغین) می‌دهد و به آرزوها سرگرم می‌سازد و جز فریب و نیرنگ به آنها وعده نمی‌دهد.» (نساء:۱۲۰)
- «لا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوماً مَخْذُولاً؛ هرگز معبود دیگری را با خداوند شریک قرار مده، که نکوهیده و بی‌یار و یاور خواهی نشست!» (اسراء: ۲۲)
- «وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا * كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبادَتِهِمْ وَ يَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا؛ و آنان غیر از خدا، معبودانی را برای خود برگزیدند تا مایه عزّتشان باشد! (چه پندار خامی!) * هرگز چنین نیست! به زودی (معبودها) منکر عبادت آنان خواهند شد؛ (بلکه) بر ضدّشان قیام می‌کنند!»(مریم:۸۲-۸۱)
- دشمنی که از پس مشکلات خودش هم برنمی آیند، چطور می خواهد مشکلات شما را برطرف کند:
- «وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَ لا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ؛ و کسانی را که به جای او می‌خوانید، نمی‌توانند شما را یاری کنند و نه (حتی) خودشان را نیز یاری دهند.» (اعراف: ۱۹۷)

۴۹)خدا هم به دشمنانش نیرنگ می زند:

- «وَ مَكَرُوا مَكْراً وَ مَكَرْنا مَكْراً وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ * فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْناهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ؛ و دست به نیرنگ زدند و [ما نیز] دست به نیرنگ زدیم و خبر نداشتند. * پس بنگر که فرجام نیرنگشان چگونه بود: ما آنان و قومشان را همگی هلاک کردیم.» (نمل: ۵۱-۵۰)
- «وَ إِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَ يَمْكُرُونَ وَ يَمْكُرُ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْماكِرِينَ؛ (به خاطر بیاور) هنگامی را که کافران نقشه می‌کشیدند که تو را به زندان بیفکنند، یا به قتل برسانند، و یا (از مکه) خارج سازند، آنها چاره می‌اندیشیدند (و تدبیر می‌کردند) و خداوند هم تدبیر می‌کرد و خدا بهترین چاره‌جویان (و مدیران) است.» (انفال: ۳۰)
- «ذلِكُمْ وَ أَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكافِرِينَ؛ [ماجرا] اینگونه بود، و [بدانید که] خدا نیرنگ کافران را سست می‌گرداند.» (انفال: ۱۸)

۵۰)روی کمک های خدا خیلی حساب کنید:

- «بَلی إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَ یَأْتُوکُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هذا یُمْدِدْکُمْ رَبُّکُمْ بِخَمْسَةِ آلافٍ مِنَ الْمَلائِکَةِ مُسَوِّمِینَ؛ آری اگر استقامت داشته و تقوا پیشه کنید- و دشمن به همین زودی به سراغ شما بیاید- خداوند شما را به پنج هزار نفر از فرشتگان که نشانه‌های مخصوصی دارند مدد خواهد داد.» (آل عمران: ۱۲۵)
- «إِنْ یَنْصُرْکُمُ اللَّهُ فَلا غالِبَ لَکُمْ وَ إِنْ یَخْذُلْکُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِی یَنْصُرُکُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَ عَلَی اللَّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ؛ اگر خداوند شما را یاری کند هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد و اگر دست از یاری شما بردارد، کیست که بعد از او شما را یاری کند و مؤمنان تنها بر خداوند باید توکل کنند.» (آل عمران: ۱۶۰)
- «وَ لَیَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ یَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِیٌّ عَزِیزٌ؛ و خداوند کسانی را که او را یاری کنند (و از آئینش دفاع نمایند) یاری می کند، خداوند قوی و شکست ناپذیر است.» (حج: ۴۰)

۵۱)وقتی کار گره می خورد و از همه جا ناامید می شوید، کمک خدا فرامی رسد:

- «أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا یَأْتِکُمْ مَثَلُ الَّذِینَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِکُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْساءُ وَ الضَّرَّاءُ وَ زُلْزِلُوا حَتَّی یَقُولَ الرَّسُولُ وَ الَّذِینَ آمَنُوا مَعَهُ مَتی نَصْرُ اللَّهِ أَلا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِیبٌ؛ آیا گمان کردید داخل بهشت می‌شوید، بی آنکه حوادثی همچون حوادث گذشتگان به شما برسد؟! همانان که گرفتاری ها و ناراحتی ها به آنها رسید، و آن چنان ناراحت شدند که پیامبر و افرادی که ایمان آورده بودند گفتند: "پس یاری خدا کی خواهد آمد؟!" (در این هنگام تقاضای یاری از او کردند و به آنها گفته شد:) آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است!» (بقره: ۲۱۴)
- «وَ لَقَدْ کُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِکَ فَصَبَرُوا عَلی ما کُذِّبُوا وَ أُوذُوا حَتَّی أَتاهُمْ نَصْرُنا وَ لا مُبَدِّلَ لِکَلِماتِ اللَّهِ وَ لَقَدْ جاءَکَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِینَ؛ پیامبرانی پیش از تو نیز تکذیب شدند و در برابر تکذیبها صبر و استقامت کردند، و (در این راه) آزار دیدند تا هنگامی که یاری ما به آنها رسید (تو نیز چنین باش، و این یکی از سنتهای الهی است) و هیچ چیز نمی‌تواند سنن خدا را تغییر دهد و اخبار پیامبران به تو رسیده است.» (انعام: ۳۴)

۵۲)خدا آتش جنگی که یهودیان به راه بیندازند را خاموش می کند:

- «كُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ؛ و (این یهودیان) هر زمان آتش جنگی افروختند، خداوند آن را خاموش ساخت.» (مائده: ۶۴)

۵۳)اگر با شما روبرو شوند، پا به فرار می گذارند:

- «وَ لَوْ قاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبارَ ثُمَّ لايَجِدُونَ وَلِيًّا وَ لا نَصِيراً؛ اگر کافران با شما پیکار می کردند به زودی فرار می‌نمودند، سپس ولی و یاوری نمی‌یافتند.» (فتح: ۲۲)
- «لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلاَّ أَذىً وَ إِنْ يُقاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبارَ ثُمَّ لا يُنْصَرُونَ؛ آنها (اهل کتاب مخصوصا یهود) هرگز نمی‌توانند به شما زیان برسانند، جز آزارهای مختصر، و اگر با شما پیکار کنند به شما پشت خواهند کرد (و شکست می‌خورند) سپس کسی آنها را یاری نمی کند.» (آل‌عمران :۱۱۱)

۵۴)از جایی که فکرش را نمی کنند می خورند:

- «هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتابِ مِنْ دِيارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ما ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ مانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَ قَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَ أَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يا أُولِي الْأَبْصارِ؛ اوست کسی که، از میان اهل کتاب(یهودیان) کسانی را که کفر ورزیدند در نخستین اخراج [از مدینه] بیرون کرد. گمان نمی‌کردید که بیرون روند و خودشان گمان داشتند که دژهایشان در برابر خدا مانع آنها خواهد بود، و [لی] خدا از آنجایی که تصوّر نمی‌کردند بر آنان درآمد و در دلهایشان بیم افکند، [به طوری که] خود به دست خود و دست مؤمنان خانه‌های خود را خراب می‌کردند. پس ای صاحبان بصیرت، عبرت گیرید.» (حشر:۲)

۵۵)خدا به دلشان ترس می اندازد:

- «وَ أَنْزَلَ الَّذِينَ ظاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتابِ مِنْ صَياصِيهِمْ وَ قَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقاً تَقْتُلُونَ وَ تَأْسِرُونَ؛ خداوند گروهی از اهل کتاب را که از آنها (مشرکان عرب) حمایت کردند، از قلعه‌های محکمشان پائین کشید، و در دلهای آنها رعب افکند (کارشان به جایی رسید که) گروهی را به قتل می‌رساندید و گروهی را اسیر می کردید.» (احزاب: ۲۷-۲۶)

۵۶)خودتان را دست کم نگیرید:

- «وَ لاتَهِنُوا وَ لاتَحْزَنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِين؛ و سست نشوید و غمگین مگردید و شما برترید اگر ایمان داشته باشید.» (آل عمران: ۱۳۹)

۵۷)پایان جنگ، دنیای بدون اسرائیل و ظهور منجی:

- «وَ قاتِلُوهُمْ حَتَّى لا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ لِلَّه؛ و با آنها پیکار کنید! تا (وقتی که) فتنه ای باقی نماند، و دین، مخصوص خدا گردد.» (بقره: ۱۹۳)
- «قالَ مُوسى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّه وَ اصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّه يُورِثُها مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِه وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ؛ موسی به قوم خود گفت از خدا یاری جویید و استقامت پیشه کنید که زمین از آن خدا است و آن را به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) واگذار می کند و سرانجام (نیک) برای پرهیزکاران است.» (اعراف: ۱۲۸)
- «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضى لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْناً يَعْبُدُونَنِي لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئاً وَ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذلِكَ فَأُولئِكَ هُمُ الْفاسِقُونَ؛ خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند، وعده داده است که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین [خود] قرار دهد؛ همان گونه که کسانی را که پیش از آنان بودند جانشین [خود] قرار داد، و آن دینی را که برایشان پسندیده است به سودشان مستقر کند، و بیمشان را به ایمنی مبدل گرداند، [تا] مرا عبادت کنند و چیزی را با من شریک نگردانند، و هرکس پس از آن به کفر گراید؛ آنانند که نافرمانند.» (نور: ۵۵)
- «يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللَّه بِأَفْواهِهِمْ وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِه وَ لَوْ كَرِهَ الْكافِرُونَ؛ می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند و حال آنکه خدا- گرچه کافران را ناخوش افتد- نور خود را کامل خواهد گردانید.» (صف: ۹-۸)
- «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدى وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّه وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ؛ اوست کسی که فرستاده خود را با هدایت و آیین درست روانه کرد، تا آن را بر هر چه دین است فائق گرداند، هر چند مشرکان را ناخوش آید.» (صف: ۹/ توبه: ۳۳)

۵۸)سستی، نزاع و نافرمانی کنید، شکستتان قطعی است:

- «وَ لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذا فَشِلْتُمْ وَ تَنازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ما أَراكُمْ ما تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَ لَقَدْ عَفا عَنْكُمْ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ؛ خداوند وعده خود را به شما (درباره پیروزی بر دشمن در احد) راست گفت، در آن هنگام (در آغاز جنگ احد) دشمنان را به فرمان او به قتل می‌رساندید (و این پیروزی ادامه داشت) تا اینکه سست شدید و (بر سر رها کردن سنگرها) و در کار خود به نزاع پرداختید، و بعد از آن که آنچه را دوست می‌داشتید (از غلبه بر دشمن) به شما نشان داد نافرمانی کردید، بعضی از شما خواهان دنیا بودند و بعضی خواهان آخرت، سپس خداوند شما را از آنها منصرف ساخت (و پیروزی شما به شکست انجامید) تا شما را آزمایش کند و او شما را بخشید و خداوند نسبت به مؤمنان فضل و بخشش دارد.» (آل عمران: ۱۵۲)

۵۹)دوگانگی و تفرقه در برابر دشمن، یعنی شکست قطعی:

- «وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَ لا تَفَرَّقُوا وَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْداءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْواناً وَ كُنْتُمْ عَلى شَفا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْها كَذلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آياتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ؛ و همگی به ریسمان خدا (قرآن و اسلام و هر گونه وسیله ارتباط دیگر) چنگ زنید و پراکنده نشوید، و نعمت (بزرگ) خدا را بر خود بیاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او در میان دلهای شما الفت ایجاد کرد، و به برکت نعمت او برادر شدید، و شما بر لب حفره‌ای از آتش بودید، خدا شما را از آنجا برگرفت (و نجات داد) این چنین خداوند آیات خود را برای شما آشکار می‌سازد شاید هدایت شوید.» (آل عمران: ۱۰۳)
- «وَ لا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْبَيِّناتُ وَ أُولئِكَ لَهُمْ عَذابٌ عَظِيمٌ؛ و مانند کسانی نباشید که پراکنده شدند و اختلاف کردند (آنهم) پس از آنکه نشانه‌های روشن (پروردگار) به آنان رسید، و آنها عذاب عظیمی دارند.» (آل عمران: ۱۰۳)
- «وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لا تَنازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَ تَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَ اصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ؛ و اطاعت (فرمان) خدا و پیامبرش نمائید و نزاع (و کشمکش) مکنید تا سست نشوند و قدرت (و شوکت و هیبت) شما از میان نرود و استقامت نمائید که خداوند با استقامت کنندگان است.» (انفال: ۴۶)

۶۰)اگر جهاد نظامی نمی توانید، جهاد مالی کنید:

- «لكِنِ الرَّسُولُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جاهَدُوا بِأَمْوالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ وَ أُولئِكَ لَهُمُ الْ
الْمُفْلِحُونَ؛ ولی پیامبر(ص) و آنها که با او ایمان آوردند با اموال و جانهایشان به جهاد پرداختند و همه نیکی‌ها برای آنهاست و آنها رستگارانند.» (توبه: ۸۸)
- «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتابُوا وَ جاهَدُوا بِأَمْوالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ؛ مؤمنان واقعی تنها کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند، سپس هرگز شک و تردیدی به خود راه نداده، و با اموال و جانهای خود در راه خدا جهاد کرده‌اند، آنها راستگویانند.» (حجرات: ۱۵)

۶۱)در نبرد، از «دعا» غافل نشوید:

- «إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُرْدِفِينَ ؛ (به خاطر بیاورید) زمانی را (که از شدت ناراحتی در میدان بدر) از پروردگارتان تقاضای کمک می‌کردید و او تقاضای شما را پذیرفت (و گفت) من شما را با یک هزار از فرشتگان که پشت سر هم فرود می‌آیند یاری می‌کنم.» (انفال: ۹)

۶۲)ممکن است هدفشان از پیشنهاد صلح، فریب باشد:

- «وَ إِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ؛ و اگر بخواهند(با پیشنهاد صلح) تو را فریب دهند، (تسبیم آنان نشو، زیرا)خداوند برای تو کافی است؛ (چراکه) او همان کسی است که تو را با یاری خود و مؤمنان نیرومند گردانید. (انفال: ۶۲-۶۱)

۶۳)آنان به هیچ قرارداد و پیمانی پایبند نیستند:

- «كَيْفَ وَ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلاًّ وَ لا ذِمَّةً؛ چگونه (پیمان دشمنان ارزش دارد) در حالی که اگر بر شما غالب شوند، نه ملاحظه خویشاوندی با شما را می‌کنند و نه پیمان را.» (توبه: ۸)
- «إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لا يُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ عاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَ هُمْ لا يَتَّقُونَ؛ بدترین جنبندگان نزد خدا کسانی هستند که راه کفر پیش گرفتند و ایمان نمی‌آورند.

* کسانی که با آنها پیمان بستی، سپس هر بار عهد خود را می‌شکنند و (از پیمان شکنی و خیانت) پرهیز ندارند.» (انفال: ۵۶-۵۵)

- «فَمَا اسْتَقامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ؛ پس تا زمانیکه (دشمنان) با شما [بر سر عهد و پیمان] پایدارند، (شما نیز) با آنان پایدار باشید.» (توبه: ۷)
- «فَقاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لا أَيْمانَ لَهُمْ؛ پس با پیشوایان کفر بجنگید، چرا که آنان را هیچ پیمانی نیست (به هیچ پیمانی پایبند نیستند).» (توبه: ۱۲)
- «أَلا تُقاتِلُونَ قَوْماً نَكَثُوا أَيْمانَهُمْ وَ هَمُّوا بِإِخْراجِ الرَّسُولِ وَ هُمْ بَدَؤُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ؛ چرا با گروهی که پیمانهای خود را شکستند و تصمیم به اخراج پیامبر(ص) گرفتند پیکار نمی‌کنید؟ در حالی که آنان نخستین بار (دشمنی و پیکار با شما را) آغاز کردند. آیا از آنان می‌ترسید؟ با اینکه خداوند سزاوارتر است که از او بترسید، اگر مؤمن هستید. (توبه: ۱۳)
- «وَإِمَّا تَخافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلى سَواءٍ إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ الْخائِنِينَ؛ و هرگاه (با ظهور نشانه‌هایی) از خیانت گروهی بیم داشته باشی (که عهد خود را بشکنند و غافلگیرانه به شما حمله کنند)، آن پیمان نامه را به سوی آنان بینداز و بطور عادلانه به آنها اعلام کن (که پیمانشان لغو شده است)؛ زیرا خداوند خائنان را دوست نمی‌دارد.». (انفال: ۵۸)[۱]

[۱]. بخاطر همین ویژگی دشمنان است که امام امیرالمؤمنین(ع) به مالک اشتر توصیه می کنند: «**وَ لَا تَعْقِدْ عَقْداً تُجَوِّزُ فِيهِ الْعِلَلَ**؛ هرگز پیمانی با دشمن منعقد نکن که در تعبیرات آن، راه تأویل (و بهانه جوئی دشمن) باز باشد.» (نهج البلاغه؛ نامه ۵۳)

شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی
۱۳۵۹